

Čj. UOOU-01753/13-6

PŘÍKAZ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a § 2 odst. 2 a § 46 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, vydává dne 26. března 2013 v souladu s § 150 odst. 1 správního řádu tento příkaz:

Je prokázáno, že účastník řízení: město Hulín, se sídlem náměstí Míru 162, 768 24 Hulín, IČ: 00287229, v souvislosti se zpracováním osobních údajů žadatelů o informace podle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, jako správce těchto osobních údajů ve smyslu § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb., zaslal Sdělení k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. sp. zn. MÚH/00765/2013/SÚ/Ša ze dne 25. ledna 2013, obsahující osobní údaje žadatelky ... v rozsahu akademický titul, jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu a informace týkající se její žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb., neoprávněným subjektům, tj. Obecnímu úřadu Pravčice, se sídlem Pravčice 46, 768 24 Pravčice, společnosti Wiegel Pravčice žárové zinkování s.r.o., se sídlem Za dálnicí 509, 267 53 Žebrák a společnosti AS PROJEKT CZ s.r.o., se sídlem U Prostředního mlýna 128, 393 01 Pelhřimov, a to bez jejího souhlasu,

čímž porušil povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., tedy povinnost přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému nebo nahodilému přístupu k osobním údajům, k jejich změně, zničení či ztrátě, neoprávněným přenosům, k jejich jinému neoprávněnému zpracování, jakož i k jinému zneužití osobních údajů,

a tím spáchal správní delikt podle § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb., neboť nepřijal nebo provedl opatření pro zajištění bezpečnosti zpracování osobních údajů, za což se mu v souladu s § 45 odst. 3 zákona č. 101/2000 Sb. ukládá

pokuta ve výši 1.000 Kč
(slovy jeden tisíc korun českých)

a dále podle § 79 odst. 5 správního řádu povinnost nahradit **náklady řízení ve výši 1.000 Kč,**

obojí splatné do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu bezhotovostním převodem na účet vedený u ČNB, č. ú. 19-5825001/0710, variabilní symbol IČ účastníka řízení, konstantní symbol 1148.

Odůvodnění

Podkladem pro vydání tohoto příkazu je podnět ..., který obdržel Úřad pro ochranu osobních údajů dne 25. února 2013 a který je součástí spisového materiálu tohoto řízení.

Ze spisového materiálu, zejména z rozdělovníku Sdělení k žádosti o poskytnutí informace ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb. sp. zn. MÚH/00765/2013/SÚ/Ša ze dne 25. ledna 2013 (dále jen „sdělení“) a z Protokolu z jednání na Městském úřadu Hulín ze dne 22. února 2013, vyplývá, že účastník řízení zaslal sdělení obsahující osobní údaje žadatelky o informace podle zákona č. 106/1999 Sb. ... v rozsahu akademický titul, jméno, příjmení, adresa trvalého pobytu a informace týkající se její žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. také neoprávněným subjektům, tj. Obecnímu úřadu Pravčice, společnosti Wiegel Pravčice žárové zinkování s.r.o. a společnosti AS PROJEKT CZ s.r.o., a to bez jejího souhlasu.

K předmětu řízení správní orgán konstatuje, že podle § 14 odst. 5 zákona č. 106/1999 Sb. účastník řízení (jako povinný subjekt ve smyslu tohoto zákona) posoudí žádost o informaci a nerozhodne-li podle jeho § 15, poskytne informaci v souladu se žádostí ve lhůtě nejpozději do 15 dnů ode dne přijetí žádosti nebo ode dne jejího doplnění. Toto ustanovení však neukládá, resp. neumožňuje povinnému subjektu uvádět v informaci též osobní údaje žadatele o informace. Současně lze konstatovat, že neexistuje ani žádný další právní předpis, který by povinnému subjektu tento postup umožňoval. Je tedy nutno dojít k závěru, že se na daný postup bude vztahovat obecná úprava zpracování osobních údajů obsažená v zákoně č. 101/2000 Sb.

K předmětu řízení lze dále konstatovat, že údaje o fyzické osobě v rozsahu jméno, příjmení, datum narození, adresa trvalého pobytu a informace týkající se její žádosti podle zákona č. 106/1999 Sb. jsou nepochybně osobní údaje ve smyslu § 4 písm. a) zákona č. 101/2000 Sb., neboť se týkají jednoznačně určeného subjektu údajů. Současně je nepochybné, že jejich správcem [viz § 4 písm. j) zákona č. 101/2000 Sb.] je povinný subjekt ve smyslu zákona č. 106/1999 Sb., tedy účastník řízení, který proto odpovídá za dodržování všech povinností stanovených pro jejich zpracování zákonem č. 101/2000 Sb.

Právo na ochranu soukromého a rodinného života je jedním ze základních lidských práv zakotveným v ustanovení čl. 10 odst. 2 Listiny základních práv a svobod. Cílem ochrany tohoto práva je zamezit jakýmkoli škodlivým zásahům do soukromí osob, ať již ze strany soukromých subjektů nebo veřejné moci. V oblasti ochrany osobních údajů se toto ústavně zakotvené právo promítá mj. i do § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Účastník řízení jako správce osobních údajů byl tedy povinen ve vztahu k osobním údajům uvedeným v žádosti o informaci dodržovat mimo jiné povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., podle kterého je správce nebo zpracovatel povinen přijmout taková opatření, aby nemohlo dojít k neoprávněnému přístupu k osobním údajům. Splnění této povinnosti, tj. povinnosti přijmout dostatečná opatření směřující k tomu, aby osobní údaje nebyly vystaveny riziku neoprávněného zpracování či využití, předpokládá, že účastník řízení důsledně zváží veškerá rizika, která jsou s jím prováděným zpracováním osobních údajů spojená, a přijme odpovídající opatření k jejich maximálnímu vyloučení. V tomto případě nepochybně došlo k zaslání sdělení obsahujícího osobní údaje žadatelky o informace

neoprávněným subjektům, a tedy k nezajištění těchto osobních údajů před neoprávněným přístupem k nim (např. jejich začerněním, vymazáním apod.).

Dále lze konstatovat, že odpovědnost za správní delikt je postavena na objektivní odpovědnosti (tedy bez ohledu na zavinění), přičemž zákon č. 101/2000 Sb. upravuje v § 46 odst. 1 liberační důvod, jehož naplněním se pachatel správního deliktu může odpovědnosti zprostit. Dikce § 45 odst. 1 písm. h) zákona č. 101/2000 Sb. však dle názoru správního orgánu nedává účastníkovi řízení prostor k tomu, aby prokazováním svého např. preventivního jednání popřel, že k naplnění skutkové podstaty deliktu došlo, byl-li přístup neoprávněných subjektů k osobním údajům nepochybně prokázán, což je v tomto případě nepochybné.

Ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je formulováno tak, že účastník řízení za správní delikt neodpovídá, jestliže prokáže, že vynaložil veškeré úsilí, které bylo možno požadovat, aby porušení právní povinnosti zabránil. Posuzování naplnění liberačního ustanovení je přitom závislé vždy na konkrétních okolnostech daného případu a nelze jej dle názoru správního orgánu jakkoliv předem zobecnit (při současném respektování limitu vyjádřeného v § 2 odst. 4 správního řádu). Správní orgán přitom současně považuje za nezbytné konstatovat, že v případě ustanovení § 46 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. (a ostatně všech liberačních ustanovení) se přenáší břemeno tvrzení a důkazní břemeno na účastníka řízení a je to on, kdo musí k prokázání liberace navrhnout důkazy (srov. Mates P. a kolektiv: Základy správního práva trestního, 3. vydání, Praha: C.H. Beck, 2002, str. 12; dále také § 52 správního řádu).

Správní orgán považuje ve smyslu § 150 odst. 1 správního řádu skutkové zjištění za dostatečné a na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení porušil shora popsaným jednáním povinnost stanovenou v § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

Při stanovení výše sankce správní orgán přihlédl jako k polehčující okolnosti především ke skutečnosti, že v daném případě byla neoprávněným zpracováním osobních údajů dotčena pouze jedna osoba. Správní orgán po posouzení všech okolností případu uložil sankci při dolní hranici zákonné sazby.

Při rozhodnutí o uložení povinnosti uhradit náklady řízení správní orgán vycházel z ustanovení § 79 odst. 5 správního řádu, který správnímu orgánu ukládá povinnost uložit paušální částkou náhradu nákladů řízení účastníkovi, který řízení vyvolal porušením své právní povinnosti, a z § 6 odst. 1 vyhlášky č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, kterou se stanoví paušální částka nákladů správního řízení ve výši 1.000 Kč.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto příkazu.

Poučení: V souladu s § 150 odst. 3 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto příkazu podat ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení odpor, kterým se příkaz ruší a řízení pokračuje.

Příkaz je doručen dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání příkazu do datové schránky.

Praha, 26. března 2013

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností